

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหาพรตปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาว์นอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

การเตรียมการผ่านจากความมืดสู่แสงสว่าง

พระคุณของการไขแสง

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้า แสงสว่างสำหรับการเดินผ่านความมืด

ท่าทีคริสตชน: ความเชื่อ

การดำเนินชีวิต : ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ แห่งการเป็นคริสตชน

บทนำ

ในศีลล้างบาป นอกจากความจริงเกี่ยวกับ “ความเชื่อและน้ำ” แล้ว เรายังได้รับ “เทียน” สัญลักษณ์ของการรับ “แสงสว่าง” ซึ่งก็ได้แก่พระเยซูเจ้าเอง ในวันนี้ ด้วยการรับพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าในพิธีขอบพระคุณนั้นในทางหนึ่งก็คือความสำเร็จจริงของพระราชกิจการประทานความสว่างที่เกิดขึ้นแล้วครั้งแล้ว ไม่เพียงแต่ในศีลล้างบาป ซึ่งเป็นเพียงจุดเริ่มต้นแต่ในอีกทางหนึ่งนี้อาจเป็นงานของความมืด ถ้าเราปล่อยให้พระวาจาผ่านเลยไปเหมือนกับไม่ได้ยิน พระวาจาของพระเยซูเจ้า พระกายพระโลหิตของพระองค์เป็นแสงสว่างและปรีชาญาณ โดยทางการประทานพระจิตเจ้า ผู้ได้รับฟังพระวาจาและรับพระกายพระโลหิตด้วยความเชื่อ จะได้รับการพิพากษาให้เป็นผู้ชอบธรรม แต่ผู้ได้รับฟังแต่ไม่มี ความเชื่อ การกระทำของเขาจะกลับเป็นคำตัดสินโทษเหมือนคนที่ถูกสาปให้ต้องเดินคล่าอยู่ในความมืด

บทอ่านจากพันธสัญญาเดิมของวันนี้เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของประวัติศาสตร์แห่งความรอดเมื่อ ดาวิดได้รับการสถาปนาเป็นกษัตริย์ เป็นการสถาปนาราชวงศ์ที่พระมหาไถ่จะบังเกิดมา เท่ากับพระองค์ ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการนำความรอดพ้นมาสู่มนุษย์ พระวรสารของวันนี้อาศัยสัญลักษณ์ของ “แสงสว่าง” ให้การเน้นย้ำอีกครั้งหนึ่งถึงพระคุณของการไขแสง ซึ่งเป็นความหมายแรกของ “น้ำทรง

ชีวิต” ที่พระเยซูเจ้าประทานให้ บทอ่านสามบทของวันนี้มีดังต่อไปนี้

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	1 ซมอ 16:1-13	ดาวิดได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล
เพลงสดุดี	สดด 23	พระเจ้าทรงเป็นชุมพบาล ข้าพเจ้าจะไม่ขาดแคลนสิ่งใด
บทอ่านที่ 2	อฟ 5:8-14	ตื่นจากความตายเถิด พระคริสตเจ้าจะส่องสว่างให้ท่าน
พระวรสาร	ยน 9:1-41	ชายตาบอดก็ออกไป ล้างตาของเขาและเขากลับมาแลเห็นได้

ในบริบทของการเตรียมฉลองปีสกา วันอาทิตย์นี้เป็นโอกาสที่จะรำพึงถึงความหมายของ “แสงสว่าง” ที่เราได้รับในศีลล้างบาป คือการไขแสงความจริง ซึ่งเรียกร้องการตอบสนองของความเชื่อ ซึ่งนำไปสู่ชีวิตใหม่ในพระธรรมล้ำลึกปีสกาของพระเยซูเจ้า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้า แสงสว่างของโลก

คนตาบอดแต่กำเนิดในพระวรสารได้รับการช่วยเหลือจากพระเยซูเจ้า ผู้ทรงนำเขาให้ผ่านความมืดไปสู่แสงสว่าง โดยการรักษาความตาบอดของร่างกาย เป็นเครื่องหมายของการนำเขาไปสู่แสงสว่างของการแก้ไขแสงและความเชื่อ ซึ่งเกิดขึ้นอย่างเป็นลำดับ เหมือนการได้รับการนำเข้าที่ละเอียดที่ละน้อยสู่ความเชื่อเมื่อได้ประสบกับตัวเองว่าได้รับการรักษาจากพระเยซูเจ้า คนตาบอดค้นพบในเบื้องต้นว่า “คนที่เขารู้จักในนามของเยซูเป็นประกาศก ” ต่อมาอาศัยสิ่งที่ทรงกระทำสำหรับเขา ทำให้เขาเข้าใจอีกว่า “พระองค์มาจากพระเจ้า” จนที่สุดเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสถามว่า “เจ้าเชื่อในพระบุตรพระเป็นเจ้าหรือ ?” เขาจึงยืนยันคำตัดสินใจเด็ดขาดว่า “เชื่อ”

ตรงข้าม สำหรับพวกฟาริสี ผู้อยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน พวกเขาเป็นผู้มีสายตาดีและภูมิใจในความบริสุทธิ์ของความเชื่อ เมื่อเห็นอัศจรรย์ของการรักษาคนตาบอด กลับปฏิเสธที่ละน้อยที่จะเชื่อ เริ่มต้นจากการสงสัย มีการแบ่งออกเป็นฝ่ายที่เชื่อและฝ่ายที่ไม่เชื่อ แต่ในที่สุด ทุกคนสรุปว่าพระเยซูเจ้าเป็นคนบาป ต่อหน้าอัศจรรย์เดียวกัน ฝ่ายหนึ่งเชื่อ อีกฝ่ายหนึ่งปฏิเสธ ส่วนพระเยซูเจ้าทรงยืนยันว่าพระองค์เป็น

“แสงสว่างของโลก ” ซึ่งในบริบทของวันฉลองการอยู่เพ็ง เครื่องหมายสำคัญของยุคพระมหาไถ่ วันดังกล่าวไม่ใช่กลางวันหรือกลางคืน และตอนเย็นจะสว่างไสวด้วยแสงไฟ ซึ่งเป็นแสงสว่างของพระเยซูเจ้าที่ส่องไปยังผู้ที่อยู่ในความมืดของความตายและปลุกพวกเขาขึ้น

1.2 คริสตชน บุตรของความสว่าง

นี่เป็นความหมายในแนวทางแรกของพระคุณของ “น้ำทรงชีวิต” ซึ่งออกมาจากการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า คือพระคุณของการเผยแสดง เหตุการณ์ของคนตาบอดเป็นสัญลักษณ์ของเรื่องราวของคริสตชนผู้ “ครั้งหนึ่งอยู่ในความมืด เวลานี้ เราเป็นความสว่างในพระเจ้า ” เพราะพระเยซูเจ้าทรงส่องสว่างมายังเราและปลุกเราขึ้นมาจากความตาย อาศัยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ สิ่งนี้เกิดขึ้นในน้ำของศีลล้างบาป ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการมีชีวิตใหม่ ซึ่งทำให้คริสตชนกลับเป็นกษัตริย์โดยการเจิมของพระจิตเจ้า ผู้ส่งประทานแสงสว่างของความเชื่อให้กับผู้มีความเชื่อ การยอมรับสภาพของความตาบอด สภาพของการเป็นคนบาป สภาพของการตกอยู่ในความมืดเป็นจุดเริ่มต้นของการแสวงหาความสว่าง และพระเยซูเจ้าทรงนำเราออกจากความมืดได้เมื่อเรายอมรับสภาพความเป็นจริง การขาดความตระหนักในข้อนี้ เหมือนกับพวกฟาริสี จะทำให้เรามองไม่เห็นคุณค่าของแสงสว่างที่พระเยซูเจ้าทรงเป็น

เมื่อเราได้รับแสงสว่างแล้ว เราจะต้องดำเนินชีวิตตามสภาพใหม่ เหมือนกับคนตาบอดผู้ไม่เพียงแต่เชื่อแต่ยังประกาศพระเยซูเจ้าให้กับผู้อื่น ได้รู้จักต่อไป ประสบการณ์ของการได้รับการรักษาจากความมืดบอดได้ถูกถ่ายทอดต่อไปให้กับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการค้นพบวิถีการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับการเป็นบุตรของความสว่าง คือ “ความดี ความยุติธรรมและความจริง”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ อาจจำลองเหตุการณ์ของการรักษาคนตาบอด โดยให้การสร้างบรรยากาศและสาระของการไขแสดงของความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้รับการรักษาอาศัยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ในการฉลอง เราจึงอาจเน้นที่ 2 ช่วงเวลาของเหตุการณ์ได้แก่

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

- บทนำ, เพลงแห่เข้า, คำทักทายของพระสงฆ์ อาจพิจารณาเลือกจากเหตุการณ์ของพระวรสาร และคิดถึงแสงสว่างที่พระเยซูเจ้า จะเป็นผู้นำมาโดยอาศัยความเชื่อ
- ขบวนแห่เข้าในวันนี้ให้ความสำคัญเรื่องแสงสว่าง โดยการเน้นการนำเทียน (จำนวนมากกว่าปกติ) มาเป็นส่วนสำคัญของขบวนแห่
- พิธีสารภาพบาปอาจใช้แบบที่ 3 และเลือกใช้สาระที่เป็นการสารภาพความผิดบอด (ความบาปผิด) ที่หมู่คณะเห็นว่า สมควรกระทำพร้อมกัน

ภาควจนพิธีกรรม

- ผู้อ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ให้เข้าใจทั้ง “รูปแบบวรรณกรรมและสาระ” ของพระวาจา เพื่อให้สามารถประกาศพระวาจาได้โดยที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาศัยท่วงที จังหวะ น้ำเสียง การรู้จักเน้น การรู้จักวรรค การรู้จักหยุด
- บทอ่านที่ 1 เป็นเรื่องเล่า แต่จบลงด้วยการยืนยันถึงการประทับอยู่ของพระจิตเจ้าในคาเวด ซึ่งสมควรอ่านสรุปโดยเน้นเป็นพิเศษ
- บทอ่านที่ 2 เป็นบทที่ย้อนถึงอดีตของการอยู่ในมืดและบทสอนให้ดำเนินชีวิตในแสงสว่าง น้ำเสียงของการอ่านควรสะท้อนสาระดังกล่าว
- บทโห่ร้องก่อนพระวรสาร ในหนังสือพิธี แต่ผู้อ่านควรประกาศเหมือนกับเป็นการเกริ่นนำพระวรสาร เพราะเป็นคำประกาศของพระเจ้าอย่างสง่าว่า “เราคือแสงสว่าง

- ส่องโลก” ผู้อ่านควรประกาศข้อความนี้อย่างสง่า
- **บทพระวรสาร** ควรอ่านแบบยาว โดยรู้จักหยุดเพื่อแบ่งช่วงของบทอ่านออกเป็นตอนอย่างชัดเจน
 - **บทเทศน์** ควรเน้นที่ความหมายของ “แสงสว่างของการไขแสง” ในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ ซึ่งเป็นความหมายแรกของ “น้ำทรงชีวิต” แสงสว่างนี้นำเราไปสู่ความเชื่อ ซึ่งรักษาความมีคบอดของเรา การไขแสงซึ่งกลับเป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงท่าทีของความจริงของโลก และผู้ปฏิบัติกรรมการดำเนินชีวิต
 - **บทข้าพเจ้าเชื่อ** ควรมีบทนำเป็นเหมือนกับการ “ตรวจสอบความพร้อมของความเชื่อครั้งที่สอง ” เพื่อเตรียมฉลองปีสกา เมื่อที่ชุมนุมได้สำรวจความพร้อมของความเชื่อแล้ว (เหมือนกับที่ผู้ใหญ่ที่เตรียมตัวรับศีลล้างบาป ถูกตรวจสอบ) ที่ชุมนุมจึงสวดบทข้าพเจ้าเชื่อและบทภาวนาของมวลชนพร้อมกัน เป็นการเตรียมฉลองปีสกา

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- “**บทนำขอบพระคุณ**” และ “**บทขอบพระคุณ**” เป็นการประกาศสรรเสริญและขอบพระคุณสำหรับ “การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ” ของพระเยซูเจ้า ซึ่งทำให้เราได้รับการรักษาจากความมีคบอดของบาป ด้วยการนำไปสู่ความเชื่อ และโดยทางศีลล้างบาป ได้ทำให้เราเกิดใหม่เป็นบุตรบุญธรรมของพระเจ้า ดังนั้น ในขณะที่สวดทั้ง “บทนำขอบพระคุณ ” และ “บทขอบพระคุณ ” พยายามเน้นให้ที่ชุมนุมได้ร่วมสวดและระลึกถึงพระราชกิจของพระเยซูเจ้าด้วย ความเชื่อและความเข้าใจ ติดตามบทภาวนาเหมือนกับเป็นคนคาบอด ซึ่งได้รับการรักษา ดังนั้น ช่วงของการระลึกถึงการ

สิ้นพระชนม์ ฟังใช้น้ำเสียงและจังหวะการสวดให้
เหมาะสม แบบที่การประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความ
เชื่อที่ตามมา มีความหมายเป็นเสียงร้องของคน
ที่ตระหนักว่า การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพได้
รักษาความตาบอดของตน

- บทเพลงรับศีลควรช่วยผู้รับศีลให้สร้างประสบการณ์กับ
การได้รับการรักษา อาศัยการสิ้นพระชนม์และการ
กลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า
- หลังการรับศีลมหาสนิท ควรหยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และ
เชิญชวนที่ชุมนุมให้ระลึกความสว่างที่ได้รับขอบคุณ
พระองค์ และวิงวอนขอแสงสว่างและผละกำลังที่จะ
สามารถดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับการเป็นบุตรของ
ความสว่างได้ แม้ว่าจะอ่อนแอสักเพียงใดก็ตาม

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประชาชน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระบิดาเจ้าสวรรค์ ผู้เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา จนถึงกับส่งพระบุตรของพระองค์ มาเป็นแสงสว่างนำเราทุกคนไปในหนทางสู่ความรอดพ้น

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปาฯ พระสังฆราช พระสงฆ์และผู้แพร่ธรรม โดยอาศัยแบบอย่างการเจริญชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา จะได้เป็นแสงสว่างนำทางประชากรของพระเจ้าไปสู่ความรอดพ้น **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสู่สถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อมนุษย์ทุกคนที่ยังอยู่ห่างไกลจากพระคริสตเจ้า ขอโปรดให้พวกเขาได้เปลี่ยนวิถีชีวิตจากความมืดไปสู่ความสว่างอันนำพิสงของพระองค์ โดยผ่านทางบุคคลต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อบรรดาผู้ที่ดำเนินชีวิตในความมืดมนแห่งบาป ขอพระองค์โปรดเปิดตาแห่งความเชื่อแก่เขา โดยประทานพระจิตเจ้ามาเป็นแสงสว่างส่องในจิตใจของเขา ให้เปิดรับความจริงในจิตใจและหันกลับมาอยู่ในความรักความเมตตาของพระองค์เสียใหม่ **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราทุกคนที่ได้รับเชิญมาร่วมในงานเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์นี้ ขอพระองค์โปรดประทานพระพรช่วยทำให้เรามีความเชื่อที่มั่นคง กล้าเป็นพยานยืนยันถึงความเชื่อที่เราได้รับเมื่อรับศีลล้างบาป และนำพระคริสตเจ้าผู้เป็นองค์ความสว่างของโลกไปสู่ผู้มนุษย์ทุกคน **ให้เราภาวนา**

ประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ผู้ทรงสรรพานุภาพและพระทัยดี ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ทิวอนขอด้วยความไว้วางใจ ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงหวังในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ขอโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้จักเข้าพึ่งพระองค์ด้วยความไว้วางใจเสมอ ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระบรมล้าถักของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การได้รับการรักษาจากความมิดอกข์การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าได้ทำให้เรา กลับเป็นบุตร มีชีวิตใหม่อกข์พระคุณของพระจิตเจ้าแล้ว การดำเนินชีวิตจึงกลับเป็น

- 1) การค้นพบวิถีของการกลับใจ ซึ่งในระดับของความคืดหมายถึงการมีวิถีคืดและทำที่แบบเดียวกันกับ พระเยซูเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระบิดา
- 2) การค้นพบวิถีของการกลับใจ ซึ่งในระดับของการกระทำหมายถึงการใช้โทษบาปและการทำกิจเมตตา โดยการใช้โทษบาปเป็นการแสดงถึงการตัดขาดจากบาป และการทำกิจเมตตาเป็นการ แสดงออกถึงการกลับใจ หันมาดำเนินชีวิตของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นไปตามพระบัญญัติของความรักร

3.1 ทำที่ของความเชื่อ

พระเยซูเจ้าทรงรักษาคนตาบอด ซึ่งเป็นการนำเขาจากความมิดไปสู่ความสว่าง โดยทางความสว่าง เรา สามารถชื่นชมธรรมชาติและสิ่งที่อยู่รอบข้าง คนตาบอดสามารถเห็นความสวยงามและความกลมกลืน ของสิ่งสร้างต่างๆ แสงสว่างของดวงอาทิตย์ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างได้รับการมองเห็นในแสงสว่างของ ความเชื่อ เราเห็นโลกเป็นความปิตินดี ความเชื่อสามารถให้ความสุขแก่เรา ความเชื่อเปิดสติปัญญาของ เราไปสู่ความคิดเหนือธรรมชาติ มันเป็นคำตอบต่อปัญหาของเรา ความเชื่อให้เป้าหมายแก่ชีวิตของเรา แม้ความอ่อนล้ายังคงอยู่ ความเชื่อเป็นความกระตือรือร้นภายใน เป็นการสื่อสารกับพระเจ้าผู้ซึ่งวันหนึ่ง เราจะเห็นพระองค์แบบหน้าต่อหน้า

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

การแสดงออกอย่างชัดเจนในการดำเนินชีวิตตามแสงสว่างแห่งความเชื่อคือ การดำเนินชีวิตเยี่ยงบุตร ของความสว่าง รู้คุณในความเชื่อที่ได้รับ และปฏิบัติคุณธรรมความดี ตัวอย่างเช่น เปิดตาของเราต่อ ความต้องการของผู้อื่น (ไม่เห็นแก่ตัว) ขอมรับความผิดพลาดของเราเอง (ไม่หึงจองหงอน) ขอมรับความ จริง (ไม่มีอคติ) เคารพให้เกียรติผู้อื่น ให้ความสำคัญต่อคุณค่าฝ่ายจิต เช่น สวดภาวนา ไม่หลงไหลใน ลาก ขศถาบรรดาศักดิ์ ความมั่งคั่งร่ำรวยฝ่ายวัตถุ เป็นต้น

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: ความเชื่อและความไม่เชื่อ

มักมีผู้ถามเราให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง การศึกษาของเด็ก ๆ หรือวิธีทำงาน การแสดงจุดยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นที่กำลังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ มักจะนำไปสู่ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน คริตชนถูกถามให้แสดงจุดยืนอยู่บ่อย ๆ เช่นกัน

ในพระวรสารของวันนี้ นักบุญยอห์น ผู้นิพนธ์พระวรสารให้ข้อเสนอแนะหลายประการ ให้เราพิจารณาสักหนึ่งข้อ นั่นคือ ประชาชนมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อสารของพระเยซูเจ้า ? คริสตศาสนาเสนอโครงร่างที่งดงาม และมีประสิทธิภาพ เพื่อการสร้างสังคมที่ดีกว่า ด้วยคำสัญญาถึงชีวิตหน้า คริสตศาสนาไม่ใช่สิ่งที่คนเราจะหมกไว้ใต้เสื่อได้พรม ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ราวกับเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน คริสตศาสนามีอยู่แน่ และเราจะต้องยืนยันในเรื่องนี้

พระวรสารเสนอภาพบิดามารดาของคนตาบอด (ซึ่งไม่ต้องการจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับด้วย) เพื่อนบ้าน (ซึ่งเฉยเมย) ฟาริสี (ซึ่งไม่เชื่อ) และคนตาบอด (ผู้ที่เชื่อ) เราเป็นคนไหนในบรรดาคนเหล่านี้? เราเป็นคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาป พระเยซูคริสตเจ้าและปรัชญาชีวิตที่พระองค์ยืนยันมีผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของเราจริงหรือไม่

เราพบกับบุคคลทั้งสี่ประเภทที่มีเอ่ยถึงในพระวรสารได้ในสังคมปัจจุบันแต่ละประเภทจะสนับสนุนแนวโลกทรรศน์ของตนเองด้วยการทำงาน และวิถีดำเนินชีวิตเราจะต้องแสดงความคิดเห็นและยืนหยัดอยู่กับแนวคิดของพระองค์ เราจะต้องแสดงความคิดเห็นและยืนหยัดอยู่กับแนวคิดของพระองค์ เราจะสามารถภาวนาได้ด้วยความจริงใจหรือไม่ว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงส่งพระบุตรมาช่วยชาติให้คืนดีกับพระองค์ขอ โปรดให้บรรดาคริสตชน...เตรียมตัวฉลองวันสมโภชที่จวนจะมาถึงด้วยความศรัทธาและความเชื่ออันแรงกล้าด้วยเถิด” (บทภาวนาของประธาน)

บทอ่านที่ 1 1 ซมอ 16 : 1,6-7,10-13

บทอ่านในเทศกาลมหาพรตมีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับศีลล้างบาปเพราะเรากำลังเตรียมตัวรื้อฟื้นคำปฏิญาณของศีลล้างบาปในวันปัสกา ปัจจัยสองประการของบทอ่านนี้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับศีลล้างบาป คือ 1) การเลือกอย่างเสรีของพระเจ้าพระเจ้าทรงเลือกบุตรคนสุดท้ายของเจสซี ไม่ใช่คนอื่น “จงเจิมเขา เพราะเป็นคน

นี้แหละ ”2)ความหมายของการเจิมในการ โปรดศีลล้างบาป : สงฆ์ ประกาศและกษัตริย์ได้รับการเจิม โดยเฉพาะกษัตริย์ถือว่าเป็น “ผู้รับการเจิมของพระเจ้า” เป็นพระเมสสิยาห์เป็นพระคริสตเจ้า เมื่อได้รับการเจิมสู่ศักดิ์ศรีของการเป็นกษัตริย์แล้ว กษัตริย์ก็เป็นดังบุตรบุญธรรมของพระเจ้าด้วย “พระจิตของพระเจ้า...ประทับอยู่เหนือเขา”

ในการรับศีลล้างบาป การเจิมด้วยน้ำมันหอมนำไปสู่ศักดิ์ศรีการเป็นกษัตริย์ของมนุษย์ในฐานะเป็นบุตรบุญธรรมของพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรเราและไม่ใช้เราที่เลือกพระองค์ เราได้มีส่วนร่วมในชีวิตของพระเจ้า และเต็มเปี่ยมด้วยพระจิตของพระองค์โดยทางศีลล้างบาปจงเห็นคุณค่าของสิ่งนี้เถิด

บทอ่านจากหนังสือซามูเอล ฉบับที่หนึ่ง

ในสมัยนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ซามูเอลว่า ‘จงเอาน้ำมันมะกอกบรรจุใส่ขวดเขาสัตว์จันเต็ม และออกเดินทาง เราส่งท่านไปที่เมืองเบธเลเฮม ไปหาเจสซี เพราะเราเลือกบุตรคนหนึ่งของเขาเป็นกษัตริย์’

เมื่อเจสซีกับบุตรมาถึง ซามูเอลเห็นเอลีอับ ก็คิดว่า ‘ผู้ที่อยู่เฉพาะพระพักตร์ องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้นี้คือผู้ที่จะต้องรับเจิม’ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสกับซามูเอลว่า ‘อย่าสนใจมองแต่รูปร่างหน้าตา หรือความสูงของเขา เพราะเราไม่เลือกเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงมอง อย่างมนุษย์มอง มนุษย์มองแต่รูปร่างภายนอก แต่ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมองจิตใจ’

เจสซีพาบุตรทั้งเจ็ดคนมาพบซามูเอลที่ละคน แต่ซามูเอลกล่าวแก่เจสซีว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ทรงเลือกคนเหล่านี้เลย’ ซามูเอลถามเจสซีว่า ‘บุตรชายของท่านมาหมดแล้วหรือ?’ เจสซีตอบว่า ‘ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง แต่ขณะนี้เขากำลังเลี้ยงแกะอยู่’ ซามูเอลสั่งเจสซีว่า ‘จงส่งคนไปตามเขามาเถิด เราจะไม่นั่งรับประทานอาหารจนกว่าเขาจะมา’ เจสซีจึงส่งคนไปตามมา เด็กหนุ่มนั้นมีผมแดง ดวงตาแดง และรูปร่างดี องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘จงลุกขึ้น เจิมเขาเถอะ เป็นคนนี้แหละ! ซามูเอลก็เอาขวดเขาสัตว์ที่บรรจุน้ำมันมะกอกมาเจิมดาวิดต่อหน้าบรรดาพี่ชาย พระจิตของพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่กับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา

บทอ่านที่ 2 อฟ5 : 8-14

“ท่านเป็นแสงสว่างในพระเยซูเจ้า” โดยอาศัยความเชื่อที่ได้รับการยืนยันด้วยศีลล้างบาป เป็นสัญลักษณ์พื้นฐานของมนุษย์ที่ว่า :แสงสว่างเป็นสัญลักษณ์ของความดี และความมืดเป็นสัญลักษณ์ของความชั่ว “จงดำเนินชีวิตที่ดีในฐานะเป็นบุตรแห่งแสงสว่าง” ให้รู้จักจุดยืนของตน ดังที่มีเสนอไว้ในหัวข้อประจำอาทิตย์นี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคริสตชน : “ความดี ความยุติธรรม และ ความวางใจ” ซึ่งตรงข้ามกับ “การกระทำที่ไร้ประโยชน์ในความมืด”

เทศกาลมหาพรตควรจะทำให้เรารู้สึกว่าให้ดีขึ้น ทำให้เราตระหนักถึงสิ่งที่เราควรเป็นในฐานะคริสตชน
“จงตื่นเถิด โอ ท่านที่หลับใหลอยู่!”

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเอเฟซัส

พี่น้อง ในอดีตท่านเคยเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตเช่น
บุตรแห่งความสว่างเถิด ผลแห่งความสว่างคือความดี ความชอบธรรมและความจริงทุกประการ จงแสวงหาสิ่งที่
องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย จงอย่าเกี่ยวข้องกับกิจการแห่งความมืดซึ่งไร้ผล ตรงกันข้าม จงประณามกิจการ
เหล่านั้น เพราะสิ่งต่างๆ ที่กระทำกันอย่างปิดบังซ่อนเร้นนั้น แม้เพียงพูดถึงก็น่าละอายแล้ว ทุกสิ่งที่ถูกประณาม
นั้นย่อมปรากฏชัดในความสว่าง และทุกสิ่งที่ปรากฏชัดนั้นคือความสว่าง จึงมีคำกล่าวไว้ว่า “ผู้หลับใหล จงตื่น
เถิด จงลุกขึ้นจากบรรดาผู้ตาย และพระคริสตเจ้าจะทรงส่องสว่างเหนือท่าน”

พระวรสาร ยน. 9 : 1 - 41 หรือ 9 : 1, 6 - 9, 13 - 17, 34 - 37

“รับบี (พระอาจารย์) ใครเป็นผู้ทำบาป?” คำถามนี้แสดงให้เห็นว่าชาวยิวถือว่า ความเจ็บป่วยและความ
ทุกข์ทรมานเป็นการลงโทษของพระเจ้า พระเยซูเจ้าไม่ทรงเห็นด้วย มันไม่ง่ายแบบนั้น พระเยซูเจ้าทรงเฝ้าถึงแต่
เพียงเหตุผลเดียวที่เป็นไปได้สำหรับปัญหาของความเจ็บป่วย นั่นคือเพื่อว่างานของพระเจ้าจะได้ปรากฏออกมา
ในคนที่เจ็บป่วย ยังมีความทุกข์ทรมานของมนุษย์อีกมากมายที่ยังคงเป็นปริศนา

จุดสำคัญของบทอ่านนี้ (พระวาจาของพระเจ้า) ดูเหมือนจะเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีความเชื่อเพื่อ
ยอมรับการถูกปฏิเสธ ความทุกข์ทรมาน ความตาย และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า และยอมรับสิ่ง
เหล่านี้ในวัฏจักรชีวิตของเราเอง : ความทุกข์ทรมาน ความตาย และชีวิตนิรันดรธรรมล้ำลึกแห่งปีศา (การ
ผ่าน) ของพระเยซูเจ้า (และของเราเอง) โดยทางความทุกข์ทรมาน และความตายสู่ชีวิตนิรันดรเป็นปรีชาญาณ
พื้นฐานประการหนึ่งของคริสตชน “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงส่องสว่างมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ ขอพระ
หรรษทานอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ช่วยส่องสว่างจิตใจของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อจะได้คิดสิ่งที่เหมาะสม และพอ
พระทัย(บทภาวนาหลังรับศีลฯ)

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น

เวลานั้น ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระดำเนินผ่านไป พระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนตาบอดแต่กำเนิดคน
หนึ่ง บรรดาศิษย์ทูลถามพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ใครทำบาป ชายคนนี้ หรือบิดามารดาของเขา เขาจึงเกิดมาตา
บอด” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “มิใช่ชายคนนี้ หรือบิดามารดาของเขาทำบาป แต่เขาเป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้กิจการ

ของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา” ตราบใดที่ยังเป็นกลางวันอยู่เราทั้งหลายต้องทำกิจการของผู้ที่ทรงส่งเรามาแต่เมื่อกลางคืนมาถึง ก็ไม่มีใครทำงานได้ ตราบที่เรายังอยู่ในโลก เราเป็นแสงสว่างส่องโลก

เมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงถ่มพระเขพระลงบนพื้นผสมกับดิน ป้ายตาคนตาบอด แล้วตรัสกับเขาว่า “จงไปล้างตาที่สระสิโลอัมเถิด ” “สิโลอัม” หมายความว่า “ถูกส่งไป” คนตาบอดจึงไปล้างตา แล้วกลับมามองเห็น

เพื่อนบ้านและคนที่เคยเห็นเขาเป็นขอทานมาก่อน พูกว่า “คนนี้เป็นคนที่เคยนั่งขอทานอยู่มิใช่หรือ ” บางคนพูกว่า “ใช่แล้ว” บางคนพูกว่า “ไม่ใช่ แต่เป็นคนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ” แต่คนที่เคยตาบอดพูกว่า “ใช่แล้ว เป็นฉันเอง” คนเหล่านั้นจึงถามเขาว่า “ตาของท่านหายบอดได้อย่างไร ” เขาตอบว่า “คนที่ชื่อเยซูทำโคลนป้ายตาของฉัน และบอกฉันว่า “จงไปล้างตาที่สระสิโลอัมเถิด” ฉันจึงไปล้าง พอล้างแล้ว ก็มองเห็น” พวกนั้นถามว่า “เวลานี้คนนั้นอยู่ที่ไหน” เขาตอบว่า “ฉันไม่รู้”

คนเหล่านั้นจึงพาคนที่เคยตาบอดไปหาชาวฟาริสี วันที่พระเยซูเจ้าทรงถ่มพระเขพระผสมดิน และทรงรักษาตาของคนตาบอดนั้นเป็นวันสัปดาห์โต ชาวฟาริสีได้ถามเขาอีกว่า “เขามองเห็นได้อย่างไร ” เขาจึงตอบว่า “คนนั้นเอาโคลนป้ายตาของฉัน ฉันไปล้างตาแล้วก็มองเห็น” ชาวฟาริสีบางคนพูกว่า “คนนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า เขาไม่ถือวันสัปดาห์โต ” แต่บางคนแย้งว่า “คนบาปจะทำเครื่องหมายอัศจรรย์อย่างนี้ได้อย่างไร ” ชาวฟาริสีเหล่านั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงถามคนที่เคยตาบอดอีกว่า “ท่านละ ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับคนนั้น ที่เขาทำให้ตาของท่านกลับมองเห็น” เขาตอบว่า “คนนั้นเป็นประกาศก”

แต่ชาวยิวไม่ยอมเชื่อว่าชายคนนี้จะเคยตาบอดแล้วกลับมองเห็น จึงเรียกบิดามารดาของเขามา แล้วถามว่า “คนนี้เป็นลูกของท่าน ซึ่งท่านบอกว่าเกิดมาตาบอดใช่หรือไม่ บัดนี้ เขากลับมองเห็นได้อย่างไร ” บิดามารดาตอบว่า “เรารู้ว่าคนนี้เป็นลูกของเรา และเกิดมาตาบอด แต่เราไม่รู้ว่า บัดนี้ เขามองเห็นได้อย่างไร หรือใครรักษาตาของเขา เราก็อไม่รู้ ท่านจงถามเขาเองเถิด เขาโตพอจะตอบเองได้แล้ว ” บิดามารดาตอบเช่นนี้ก็เพราะกลัวชาวยิว ซึ่งตกลงกันแล้วว่า ใครยอมรับว่าพระองค์เป็นพระคริสตเจ้าจะถูกขับออกจากศาสนาธรรม บิดามารดาของเขาจึงตอบว่า “เขาโตแล้ว ท่านจงถามเขาเองเถิด”

ชาวยิวเรียกคนที่เคยตาบอดมาอีก บอกเขาว่า “จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเถิด พวกเรารู้ว่าคนนั้นเป็นคนบาป” คนที่เคยตาบอดแย้งว่า “เขาเป็นคนบาปหรือไม่ ฉันไม่รู้ ฉันรู้อย่างเดียวว่า ฉันเคยตาบอด และบัดนี้มองเห็นแล้ว” พวกนั้นถามอีกว่า “เขาทำอะไรกับท่าน เขารักษาตาของท่านอย่างไร ” คนที่เคยตาบอดตอบว่า “ฉันบอกท่านแล้ว แต่ท่านไม่ฟัง ทำไมท่านต้องการฟังอีกเล่า ท่านต้องการเป็นศิษย์ของเขาด้วยกระมัง” พวกนั้นจึงดำเขาว่า “ท่านสิ เป็นศิษย์ของเขา ส่วนเราเป็นศิษย์ของโมเสส พวกเรารู้ว่า พระเจ้าตรัสกับโมเสส แต่เยซูคนนี้เราไม่รู้ว่าเขามาจากไหน ” คนที่เคยตาบอดจึงพูกว่า “แปลกจริงท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าเขามาจากไหน แต่เขาได้รักษาตาของฉันให้กลับมองเห็น เราทั้งหลายรู้ว่า พระเจ้าไม่ทรงฟังคนบาป แต่ทรงฟังผู้ที่ยำเกรงพระองค์และ

ปฏิบัติตามพระประสงค์เท่านั้น แต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยได้ยินเลยว่ามีใครรักษาคนตาบอดแต่กำเนิดให้หายได้ 3 ถ้าเขาไม่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็คงจะทำอะไรไม่ได้” คนเหล่านั้นตอบว่า “ท่านเกิดมาในบาปทั้งตัวแล้วยังกล้ามาสั่งสอนพวกเราอีกหรือ” แล้วจึงจับไล่เขาออกไป

พระเยซูเจ้าทรงได้ยินว่าชาวฟาริสีขับไล่คนที่ตาบอดออกไปจากศาลาธรรม เมื่อทรงพบเขา จึงตรัสถามว่า “ท่านเชื่อในบุตรแห่งมนุษย์หรือ” เขาทูลถามว่า “บุตรแห่งมนุษย์คือใคร พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะได้เชื่อในพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านได้เห็นแล้ว เป็นผู้ที่กำลังพูดอยู่กับท่านนี้แหละ ” เขาจึงทูลว่า “ข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้าข้า” แล้วกราบลงนมัสการพระองค์

พระเยซูเจ้าตรัสว่าเรามาในโลกนี้เพื่อพิพากษาคนที่มองไม่เห็น จะได้มองเห็น ส่วนคนที่มองเห็นจะกลายเป็นคนตาบอด ชาวฟาริสีบางคนซึ่งอยู่ที่นั่นได้ยินพระวาจาเหล่านี้ จึงทูลถามพระองค์ว่า “พวกเราก็ดาบอดด้วยใช่ไหม” พระเยซูเจ้าทรงตอบว่าถ้าท่านทั้งหลายตาบอดท่านก็ไม่มีบาปแต่ท่านกล่าวว่า “เรามองเห็น” บาปของท่านจึงยังคงอยู่